

NOVÉ KNIHY

Hans Rosenfeldt, Michael Hjorth
Hrob v horách
(Host)
Třetí část série případů policejního psychologa Sebastiana Bergmana. Tentokrát se zapojí do případu náhodně nalezeného hrobu, v němž je pochováno šest těl, čtyři dospělí a dvě děti.

Veronika Kašáková
Zpověď: Z děcáku až na přehlídková mola
(CooBoo)
Zpověď finalistky loňské soutěže Česká Miss a patronky Fondu ohrožených dětí a Klokánků. Po několika krušných letech s matkou narkomankou se ocitla v dětském domově, kde prožila celé dětství i dospívání.

Bernard Minier
Mráz
(XYZ)
První díl francouzské série psychologických thrillerů v hlavní roli s kriminalistou Martinem Servazem. Něco pro fanoušky detektivek Joa Nesbøa.

Kyryl Bonfiglioli
Mortdecaiův záhadný případ s knírem
(Poseka)
Knižní předloha filmu s Johnnym Deppem, který právě míří do kin. Světem protřelý aristokrat a výstředník Charlie Mortdecai musí přijít na kloub tragické nehodě profesorky z Oxfordu.

Karen Russellová
Swamplandie
(Dokotán)
Vypravěčkou příběhu je třináctiletá Ava, jejíž rodina v odloučené části floridských bažin provozuje zábavní park s pětadevadesáti krokodýly. Román byl v roce 2012 nominován na Pulitzerovu cenu a dostal se na seznam deseti nejlepších knih roku.

BESTSELERY

podle knihkupectví www.bux.cz

- Cassandra Clareová**
Nástroje smrti 6: Město nebeského ohně
- Dominik Landsman**
Deníček moderního fotra aneb Proč by muži neměli mít děti
- Lenka Lindaurová a kol.**
Mezera – Mladé umění v Česku (1990–2014)
- Terry Hayes**
Já, poutník
- Ladislav Hruška**
Vaříme s Ládou Hruškou

Hana Fialová

Hana Fialová

★ 1. května 1969 v Opavě

- muzikálová zpěvačka a herečka
- je absolventkou Janáčkovy konzervatoře v Ostravě, kde v současnosti vyučuje muzikálový zpěv
- od roku 2003 je v trvalém angažmá Národního divadla moravskoslezského
- hrála v představeních Noc na Karlštejně, Mrazík, Kytice, Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť, Fantom Londýna, Evita, Edith a Marlene
- za titulní roli v muzikálu Marguerite získala nominaci na Cenu Thálie 2011 v kategorii opereta a muzikál
- v letech 1994–2004 zpívala v countryové kapele Red Hats

FOTO: ROBERT SEDMÍK, ARCHIV DIVADLA

AŤ TI Z TOHO NEŠIBNE

„Nemám ráda písničkály,“ prohlašuje muzikálová zpěvačka a herečka Hana Fialová. Od svých žánrových kolegů požaduje precizní pěvecké i herecké výkony a stejně přísná je na jevišti i na sebe. Nikdy nemůže vědět, kdy se na její výkon přijde podívat Edith Piaf.

Co teď zkoušíte?
V prosinci jsme začali zkoušet muzikál Sunset Boulevard. Hraju v něm stárnoucí hvězdu němému filmu Normu Desmondovou. Je to velký projekt, tak doufám, že se povede.

Viděla jste film Billyho Wildera, z něhož muzikál vychází?

V rámci přípravy na roli jsem se na něj podívala a je to síla. Navíc poté, co jsem hrála Evitu, je to úplně jiný typ role. Pozapomenutá herečka, protivná, zahojklá, která se nesmířila s tím, že doby její největší slávy už jsou pryč.

Víte o tom, že jste v INSTINKTU v žebříčku nejlepších českých

muzikálových hereček obsadila čtvrté místo?
Samozřejmě. Koukala jsem jako blázen, až za mnou byly třeba Lucie Bílá nebo Dasha, kterých si velmi vážím. Potěšilo mě to, dobrých zpěvaček je tu hodně.

Ale dobrých českých muzikálů je málo, nezdá se vám?

Nestihám objíždět konkurenční představení, takže nemám srovnání. Nemám moc ráda to, co můj kolega Petr Gazdík trefně nazývá „písničkály“. Teď když muzikanta, který skládá písničky a hraje v kapele, najednou napadne, že napíše

❑ Během poslední sloky se z kouřové clony za mými zády začala utvářet tvář. A ta tvář byla Piafky. Oči, pusa, nos, všechno.

muzikál. Vytvoří pásmo spojené několika písničkami a obsadí celebrity, aby přišlo co nejvíc lidí. Nikoho nezajímá, jestli dotyčný zvládá činohru nebo jestli herec umí zpívat. Muzikál si zaslouží precizní pěvecký výkon.

Vy sama se cítíte jistěji ve zpěvu, nebo v činohře?
Spíš ve zpěvu, ale v představení Edith a Marlen jsem se cítila dobře i při hraní. Při každé repríze se vyloupnou úplně nové momenty. Občas na sebe s kolegyní Evou Zbrožkovou, která hraje Marlene Dietrichovou, koukáme, co se na jevišti mezi námi v dialogových scénách dě-

je. Je to srdcovka, při které se mi navíc nedávno stal neuvěřitelný zážitek.

Povídejte.
Hráli jsme představení krátce po Dušičkách, od začátku byla úžasná atmosféra. Hra končí tím,

že mě Théo Sarapo, kterého hraje Roman Harok, vezme do náruče, postaví mě a já jdu ke křídlu. Stojím, dívám se do lidí a loučím se s nimi. Už vím, že je konec, a zpívám Non, je ne regrette rien. A teď jsem zpívala a najednou jsem cítila obrovský příval energie. Měla jsem pocit, že přesně rozumím každému slovu té písničky. Podotýkám, že francouzsky neumím, jen zhruba tuším, o čem ten text je. Po skončení za mnou přišel Roman Harok a říkal: „Hani, prosím tě, ty nevíš, co se dělo, vid?“ Já na to, že nevím, ale něco jsem cítila. Když zpívám poslední sloku, objeví se za mnou kouřová clona. A kolega mi začal líčit, že během

poslední sloky se z té kouřové clony začala utvářet tvář. Viděla to spousta lidí, nebyl to tedy jen jeho pocit. A ta tvář byla Piafky. Oči, pusa, nos, prý všechno. Pak mi ještě Roman řekl, že když mě přinášel v náručí k tomu klavíru, vážila jsem asi deset kilo. Byla jsem prý lehká jak děčko. Tři dny jsem z toho byla hotová.

Stalo se vám už někdy předtím něco podobného?
Na jevišti prožívám různé emoce, ale nic takového jsem do té doby nezažila. V tu chvíli jsem to nebyla já. Pak jsem to ještě probírala s kamarádkou, která se zabývá ezoterikou, a ona mi řekla: „Ty, Hano, bacha. Ať ti z toho nešibne.“ Navíc jsem ještě krátce předtím byla s pár kamarádkami v Paříži. Navštěvovaly jsme místa, kde Edith Piaf zpívala, byly jsme i v bytě, kde dva roky žila. Byly tam její věci, šaty, boty, posvátně jsem si je osahala.

To zní jako osudové propojení. Věříte na věci mezi nebem a zemí?
Jsem věřící člověk a podobné zážitky mě jen usvědčují v tom, že není radno je brát nadarmo.

Jindřich Göth ■

NELITUJI NIČEHO.
Hana Fialová ztvárňuje na jevištích silné, osudové ženy. Za svou dosud nejvýraznější roli považuje Edith Piaf v muzikálu Edith a Marlene.

EVITA A JUAN.
V titulní roli muzikálu Evita.